

Bezuinigingen bedreigen niet alleen onze oprechte passie voor groen in de openbare ruimte, maar ook ons salaris of dat van collega's, medewerkers of partners

To cut or not to cut

Iedereen weet het, of iedereen houdt er op zijn minst rekening mee. Onder invloed van corona – maar niet alleen corona – zullen de gemeentelijke groenbudgetten de komende periode onder druk komen te staan. Is dat vervelend? Ja, natuurlijk is dat vervelend. Alle mensen die dit vakblad lezen, zijn linksom of rechtsom voor hun salaris afhankelijk van de groene sector. Dus bezuinigingen bedreigen niet alleen onze oprechte passie voor groen in de openbare ruimte, maar daarnaast ook nog eens ons eigen salaris of dat van collega's, medewerkers of partners.

Je kunt met die dreigende bezuinigingen op verschillende manieren omgaan. De ene denkrichting betoogt dat je moet focussen op de waarde van groen voor de maatschappij. Groen zorgt voor gezondheid, schone lucht en een leefbare stad. Natuurlijk is dat zo. Dat verhaal hebben wij vooral elkaar al zo vaak verteld, dat het een beetje gratis aan het worden is. Ik zou zeggen: hou daar eens mee op. We zijn de tijd ver voorbij dat we met ingewikkelde studies moeten bewijzen dat groen goed is voor ons allemaal. Soms lijkt dat bewijzen van die meerwaarde van groen zelfs belangrijker dan het groen zelf, en wordt dit bewijzen een

Laten we hopen dat een serieuze bezuinigingsronde ons bespaard zal blijven, al was het alleen maar omdat ook ondergetekende met zijn salaris afhankelijk is van de sector

verdienmodel op zich. Kijk maar eens van een afstand naar onze groene sector, beschrijf zo objectief mogelijk wat je ziet en koppel dit aan wat de burger van ons verwacht. Zal ik een voorzet doen? Een gemeente schrijft een aanbesteding uit om voor een bepaald werk tegen de laagste prijs een bestek in de markt te zetten. Daar worden vaak de raarste criteria bij betrokken. Social return, bijvoorbeeld. Er is niks mis met social return, natuurlijk. Het is een belangrijk maatschappelijk instrument om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in de maatschappij te betrekken en een zinnige én betaalde dagbesteding te geven. Maar social return heeft natuurlijk weinig met het doel van het bestek an sich te maken. Ik durf de stelling wel aan dat die bestekken vooral een neerslag zijn van wat groene aannemers en groene beleidsambtenaren vinden dat goed voor de burger is. De mening van de burger is daarbij niet echt belangrijk. Er worden spannende verhalen verteld over burgerparticipatie, maar in de dagelijkse praktijk lijkt dat vooral een farce. Iedereen probeert die stoepjes zo schoon mogelijk te houden en er wordt er zelden gekeken of die stoep überhaupt wel schoon moet zijn, én of die stoep er überhaupt wel moet zijn.

Laten we hopen dat een serieuze bezuinigingsronde ons allemaal bespaard zal blijven. Al was het alleen maar omdat ook ondergetekende met zijn salaris afhankelijk is van deze sector. Maar als dit echt gaat gebeuren, kunnen we het ook als een kans zien om met slim omdenken en goed luisteren naar de burger geld te besparen.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

www.stad-en-groen.nl/article/34552/to-cut-or-not-to-cut